

inquit liberi sunt filij. Sed tñ ne scandalizem^o eos: ait Petro. Glade mitte hamū in mare: ⁊ qui primus piscis ascenderit: aperios eius ⁊ inuenies staterem: id est duas didrachmas. Stater ponderis genus est habens quatuor drachmas. Inuenis ibi: da illis pro me ⁊ te. Bñe retribuēs pro me. Aberto habem^o primū piscē hamo captū: hamo cōprehensum. Primū surgentez de mari: primogenitū a mortuis. In eius ore inuenim^o duas didrachmas: id ē quatuor drachmas: in ei^o ore inuenim^o quatuor euāgelia. Istis q̄tuor drachmis ab exactōe h^o seculi liberamur: p̄ quatuor euāgelia debitorēs nō remanebim^o. Ibi em̄ peccata nra omnia solūntur. Retribuit ergo p̄ nobis gratias misericordie ip̄i. Nihil debebat: p̄ se nō reddidit: sed p̄ nobis reddidit. Ecce inquit venit p̄nceps mūdi hui^o: ⁊ in me nihil inueniet. Quid est in me nihil inueniet: Nullū peccatū in me inueniet: quare occidat me: nō habet. Sed vt sciāt omnes ait: quia voluntatem patris mei facio: surgite eamus hinc. Quid est surgite eamus hinc: Id est non necessitate: sed volūate patior reddens qd̄ nō debeo. Bñe retribuēs pro me. Bñe misericordia tua i eternū. Quid desiderē: Nō diē hominū. Nō laboraui subsequēs te dñe: ⁊ diē hominū nō cōcupiui tu scis. Ecce martyz sācta Crispina si desideraret diē hominū negaret christū: Plus hic viueret: si in eternū non viueret. Maluit in eternū viuere: q̄ paulo ampl^o t̄p̄aliter viuere. Beniqz domine misericordia tua in eternū: nō ad temp^o volo liberari. Misericordia tua i eternū: qz martyres liberaſti. Et sic cito de hac vita abstulisti. Bñe misericordia tua in eternū. **Ope**ra manū tuarū ne despicias. Non dico: Bñe ne despicias opa manū meaz: nō me iacto de opibus meis. Exquisiui domini manib^o meis nocte corā eo: ⁊ nō sum deceptus: sed tñ nō cōmendo opa manū mearū. Timeo ne cuz inspexeris inuenias plura peccata q̄ merita. Hoc solum rogo: hoc dico: hoc impetrare desidero: Opera manū tuaz ne despicias. Opus tuum in me vide: non meum. Nam meuz si videris damnas: tuum si videris coronas: quia et quecūqz sunt opera bona: opera mea abs te mihi sunt: ⁊ ideo tua magis q̄ mea sunt. Audio quippe ab apostolo tuo: gratia salui facti estis p̄ fidem: ⁊ hoc nō ex vobis: sed dei donū est: nō ex opibus: ne forte qd̄ ex

tollatur. Ip̄ius em̄ sum^o signentū creati in christo Iesu in opibus bonis. Ergo siue in eo qd̄ hoies sum^o: siue i eo qd̄ ex nra impie tate mutati: ⁊ iustificati sumus: Bñe opera manū tuaz ne despicias.

Explicit Tractatus de ps. CXXXVII.
Incipit Tractatus de ps. CXXXVIII.
Prefatio.

Psalmlū nobis breuem paueramul: quem mādaucram^o cantare a lectore: sed ad horam quātum videt perturbatus: alterū p̄ altero legit. Malumus nos in errore lectoris sequi voluntatē dei: q̄ nostrā in nostro p̄posito. Si ergo vos in eius p̄lixitate aliquādiu tenuerim^o: nobis nō imputetis. Sed credatis deū nos nō in fructuose laborare voluisse. Neqz em̄ frustra in p̄mo peccato nostro penā accepim^o: vt in sudore vultus nri panē manducem^o. Tñ si panis est attēdite: Panis autē est si christus est. Ego suz inq̄t panis viuus q̄ de celo descēdi. Quē māifestatū nob̄ habem^o in euāgelio: ip̄m queram^o ⁊ i p̄phetis. Hūc ibi nō vident sup̄ quorū cor adhuc velamē positū est: Tñ audiuit cantas v̄a hesternodie. Nobis autē: qz sacrificiū vesptinum crucis domini cōscidit vellū: vt pateant iaz templi secreta: q̄ diu nobis christus predicat: ⁊ si cū labore ⁊ sudore māducand^o est panis. Loquit autē dñs noster Iesus christus in p̄phetis aliqñ ex p̄sona capitis nri: qui est ip̄e christus saluator: sedēs ad dextera patris: qui etiā p̄pter nos natus de virgine: ⁊ sub pontio Pilato q̄lia noster pass^o est: fuso innocente sanguie: qd̄ est p̄cis nostrum: redemit nocentes a captiuitate in q̄ detinebamur a diabolo: donādo nob̄ delicta: ⁊ ip̄o p̄cio nostro sanguie suo delēs chi rographū quo debitorēs tenebamur. Ip̄e est rector ⁊ sponsus ⁊ redemptor ecclie caput nostrū: ⁊ vtiqz si caput est: habet corp^o. Corpus autē eius sancta ecclia que etiā cōiunx eius: cui dicit aplūs: Vos autez estis corp^o christi ⁊ membra. Totus itaqz christi caput ⁊ corp^o: tanqz integer vir: qz ⁊ femia de viro facta est: ⁊ ad virū ptinet: ⁊ dictum est de p̄mo piugio: Erunt duo i carne vna. Hoc autē ad mysteriū interpretat aplūs: non frustra esse dictū de illis duob^o homibus: nisi qz in eis iam figurabat christus ⁊ ecclia. Hāc hoc sic exponit aplūs: Erūt duo in carne inq̄t vna: sacramētū hoc magnū est. Ego autē dico: in christo ⁊ ecclia. Bicit etiā ip̄m Adā formā futuri: qui ē inq̄t forma fu

Alia lra
in seculū.

Alia lra
t et

suā: et sicut nouimus i euāgelio: dissipauit eā uiuēs pdige cū meretricib⁹: ⁊ famē passus applicuit se cuidā pncipi regiois illi⁹: et ille eū porcis pascēdis pposuit: de quoz siliqs cupiebat saturari: nec poterat: Et p⁹ la bore ⁊ triturā: ⁊ tribulationē ⁊ egestatē: uenit illi i mentē ⁊ pater: et uoluit redire: ⁊ sic ait: Surgā ⁊ ibo ad patrē meū. Surgā dixit: federat em̄. Eius ḡ uocē h̄ agnosce dicētis: tu cognouisti sessionē meā ⁊ resurrectionē meā. Sedi in egestate: surrexi in desiderio panis tui. Intellexisti cogitationes meas de lōginquo: longe em̄ erā pfect⁹: sed ubi nō est quē deseruerā: Intellexisti cogitationes meas de longinquo. Propterea sic dicit dñs in euāgelio: Quia occurrit illi patri ueniēt. Vere qz intellexerat cogitationes ei⁹ de lōginquo. Semitā meā ⁊ limites meū inuestigasti. Semitā inq̄t meā quā nisi malā quā ille ambulauerat: ut patrē desereret: q̄si occult⁹ esse possit ab oculis uindictantis. At uo in illa egestate cōtereret: aut porcos pascere poneret: nisi pat̄ uellet flagellare longinquū ut reciperet p̄pinquum. Ergo tanq̄ dephensus fugitiu⁹ sequēte se uindicta legitima dei uindicatis i affectiōes n̄ras q̄cūqz ierim⁹ ⁊ q̄cūqz pgressi fuerim⁹ agnoscimur. Tāq̄ ḡ dephensus fugitiu⁹ loquit: Semitā meā ⁊ limitē meū inuestigasti. Quid ē semitā meā? Quā pfect⁹ sū. Quid ē limitē meū? Quousqz pueni. Semitā meā ⁊ limitē meū inuestigasti. Limes me⁹ ille lōginqu⁹ nō fuit longe ab oculis tuis: multū terā ⁊ tu ibi eras. Semitā meā ⁊ limitē meū inuestigasti: ⁊ oēs uias meas puidisti: nō dixit: uidisti: sed puidisti. Anq̄ eas irē: anq̄ eas ambulare puidisti eas: ⁊ pmisisti me in labore ire uias meas: ut si nollem laborare redire ad uias tuas. **Qm̄ nō est dol⁹ i lingua mea.** Quare h̄ dixit: Quia ecce fateor tibi: ambulauit semitā meā: fact⁹ sum lōginqu⁹: a te discessi: a te cū q̄ mihi bñ erat ⁊ bono meo male mihi fuit sine te. Mā si bñ mihi esset sine te: nollē forsitan redire ad te. Ergo iste p̄fitēs peccata sua: dicēs: corpus chusti iustificatū nō in se: s̄ in illi⁹ grā dixit. nō est dol⁹ i lingua mea. **Ecce tu dñe cognouisti oia nouissima et antiq̄:** Cognouisti nouissima mea q̄n porcos pasci: cognouisti antiqua mea q̄n a te ptē sube mee expetui: Antiq̄ fuerit mihi exordia maloz nouissimoz: antiquū peccatū q̄n lapsi sum⁹ nouissima pena: q̄n in istā mortalitatē laboriosaz piculosaz puenim⁹: atqz utinā

nobis ista sit nouissima. Erit ista nouissima si iā redire uoluerim⁹. Est em̄ alia q̄busdaz impijs nouissima quib⁹ dicef: Ite in ignez eternū qui p̄patus ē diabolo ⁊ angelis ei⁹. Nos aut̄ frēs hucusqz deseruim⁹ dñi. Usqz ad hui⁹ uite mortalitatē sufficiat labor n̄r. Recordemur panē p̄is n̄ri: recolam⁹ beatitudinē dom⁹ patris n̄ri. Nō nos delectēt siliqz porcoz: doctrine demoniozū. Ecce tu dñe cognouisti oia nouissima ⁊ antiq̄ mea: Nouissima quo pueni: antiq̄ ubi te offēdi. **Tu finxisti me ⁊ posuisti super me manū tuā.** Finxisti me: ubi: In uitā mortalitatē iā ad labores ad q̄s oēs nati sum⁹. Nō em̄ q̄sqz nascit: nisi quē deus finxerit in utero matris sue. Aut ylla creatura est cui⁹ nō est ille plasmator. Sed finxisti me in isto labore: ⁊ posuisti sup me manū tuā: uindictē manū grauātē supbū. Ita em̄ salubriter deiecit elatū: ut erigat hūilē. Tu finxisti me ⁊ posuisti sup me manū tuā. **Adificata ē sciētia tua ex me: iualuit nō poterō ad illā.** Aliqd qd̄ obscurū quidē ē: sed nō cū pua dulcedine intelligit aduertētes audite. Moyses sanct⁹ dei famul⁹ cū q̄ loq̄bat de⁹ p nubē: qz t̄p̄aliter loquēs utiqz p assumptā creaturā loquebat seruo suo: id est nō p subaz suā: s̄ p assumptā aliquā corporalē creaturā p quā uoces ille fierēt: ⁊ humanis atqz mortalib⁹ aurib⁹ psonarēt. Sic em̄ loquebat tūc de⁹ nō quō loquit in suba sua. Quō em̄ loquit i substantia sua: Locutio dei: uerbū dei ē: uerbū dei chust⁹ ē. Uerbū illud nō sonat ⁊ trāsijt: s̄ semp in cōmutabilif manet v̄bū: p qd̄ facta sūt oia: Cui uerbo dī: Ipa ē em̄ sapiētia dei. Mutabis ea ⁊ mutabunt: tu aut̄ idē ipse es. Et alio loco de sapientia cuz scriptura diceret: in seipsa manēs: ait inouat oia. Illa ḡ sapiētia stās si dici debeat: v̄l stans. dicit aut̄ ppter in cōmutabilitatē nō p̄f̄ imobilitatē: ⁊ eodē mō se sp̄ h̄is nullo loco: n̄llo t̄p̄e variata: nusqz alif q̄ bic aut ibi: nunq̄ alif q̄ nūc aut antea: ipa est locutio dei. Locutio uo illa q̄ fiebat ad Moysen: ad hoīem fiebat per syllabas p̄trāsēntes sonos. Nō aut̄ fierēt ista: nisi deus assumeret talē creaturā p quā hmōi smonē ⁊ uoces emitteret. Moyses sanct⁹ nouerat istā locutionē dei: assūptis q̄busdā corporeis creaturis fieri: ⁊ sic desiderauit ⁊ cōcupiuit uidē ipaz spectē dei: ⁊ loquētū se cū deo dixit: Si iueni grāz ahi te: ofide mihi teipm. Cū h̄ uehemēter p̄cupisceret: ⁊ hoc qd̄ si dicēduz ē: amica familiaritate q̄ ipse

Alla lfa. f formati.

Alla lfa f Durabilis. f cōformata ē. f eam.

Alla lfa. f quia. f iermo.

Psalmus

sciētia tua ex me: iualuit z si potero ad illā: veluti posuisti sup me manū tuā: mirus mihi factus es: nō te cōprehendo cū quo erā. **Q**uāfacilis mihi erat vultus patris quando dixi: **D**a mihi substantiā meam que cōtingit. **E**cce pfecto in regionem longinquam z fame contrito multuz mihi est: z labor est ante me: nōn possum p̄cipere quod dimisi. **M**irificata est inquit sciētia tua ex me. **E**x peccato meo factum est: vt mirificata mihi esset: et incomprehensibilis mihi existeret. **N**am erat mihi facilitas cōtemplādi te: qm̄ nō i supbia reliquerā te. **M**irificata ē inqt sciētia tua ex me iualuit nō potero ad illā: sed subaudis ex me. **N**on potero ad illā ex me: cum ergo potero: non potero nisi ex te. **E**cce inuēntes in longinquo fugitiuū: non latere oculos eius a quo fugit. **E**t quo iturus est iam: cui⁹ limes est inuestigatus. **E**t dicit quid dicit. **Q**uo ibo a spiritu tuo: **S**piritus em̄ domini repleuit orbē terrarum. **Q**uis potest fugere in mūdo ab illo spiritu: quo plenus est mundus. **Q**uo ibo a spiritu tuo: **E**t quo a facie tua fugiam: **L**ocū querit quo fugiat ab ira dei. **Q**uis ē locus receptur⁹ fugitiuū dei: **H**omines qui suscipiūt fugitiuos q̄rūt ab eis a quo fugerint: z quem seruis inuenerint alicui⁹ domini munus potētis: tanq̄ sine vllō timore suscipiūt dicentes: in corde suo: nō habet iste talē dominū: a quo p̄t inuestigari: **E**t autē audierint dominū potentē: aut non suscipiūt: aut cum magno timore suscipiūt: **E**t qz homo potens falli potest. **U**bi non est deus: **Q**uis fallit deū: **Q**uē nō videt deus: **A** quo fugitiuū suum nō repetit deus: **Q**uo ergo ibit fugitiuus iste a facie dei: **U**ertit se huc atqz illuc quasi querens locum fuge sue. **S**i ascendero: inquit in celum tu tibi es: **S**i descendero in infernū ades. **L**andez cognouisti male fugitiue nullo pacto te posse fieri longe ab eo: a q̄ longinquare voluisti. **E**cce ille vbiqz est: quo tu iturus es: **I**nuenit consiliū: z h̄ ab illo qui eū iā reuocare dignat̄ inspiratum. **S**i ascendero in celū tu tibi es: **S**i descendero in infernū ades. **S**i me extulero te inuenio rep̄ssozem: **S**i me abscondero: te inuenio inquisitorem: z non inquisitorē tñ: sed z inuestigatōrē. **S**i em̄ supbiero de iusticia mea: tu tibi es vbi est vera iusticia. **S**i peccando venero in pfundū malozū: z confiteri cōtemplero dicens: **Q**uis me videt: in inferno: quis em̄ confitebit tibi: etiam illic

Alia lra
f illic.

CXXXVIII.

ades vt vindices. **Q**uo ergo iturus sum: vt a facie tua fugiam: id est iratū te nō sentiam: **H**oc consiliū inuenit: **S**ic fugiā inqt a facie tua: sic fugiā a spiritu tuo: ab vltore spiritu: a vindice facie sic fugiā. **Q**uomō: **S**i recipiā pennas meas in directum: z habitauero in extremis maris. **S**ic possum fugere a facie tua. **S**i in extrema maris vult fugere a facie dei: ibi non erit ille a quo fugit: de quo dixit: si descendero in infernū ades: **M**irū si in extremis maris nō est: qui nec apud inferos deest. **S**ed noui inquit quomō fugiam ab ira tua. **R**ecipiende sunt p̄ne mee nō: in prauum: sed in directum: nec in superbā erigar p̄sumptionē. nec in perditā mergar desperationē. **Q**uas pennas vult assumere: nisi duas alas: duo p̄cepta caritatis: **I**n quib⁹ duobus p̄ceptis tota lex pendet z p̄bete. **H**as inquit alas: has pennas si recipiam sic: z habitabo i extremis maris: possum fugere a facie tua ad facies tuas: z a facie irati ad faciem placati. **Q**uid enim est extremū maris: nisi finis seculi: **I**lluc iam volumus spe z desiderio habentes alas gemine caritatis: nō sit nobis requies: nisi in extremis maris. **N**am si alibi requiē voluerimus: in mare p̄cipitabimur. **V**olumus quousqz firmatur mare: suspendam⁹ nos pennis gemine dilectiōis ad deum: interim spe volem⁹ z illum finem maris spe fidei p̄meditemur. **Q**uis aut nos p̄ducatur attēdite: **I**lle ip̄e cuius facie irati volumus fugere. **Q**uid enim sequit: **S**i descendero in infernū ades: si recipiam pennas meas in directū. **R**ecipiā inquit. **E**rgo amiserat. **R**ecipiā pennas in directum: z habitabo in nouissima maris. **E**t enim illuc manus tua deducet me: z adducet me dextera tua. **H**oc meditemur fratres carissimi: hec sit spes nostra: hec sit cōsolatio nostra: recipiam⁹ pennas p̄ caritatē quas amisimus per cupiditatem. **L**upiditas em̄ viscum facta est per narū nostrarū: elisit nos de libertate aeris nostri: id est aurarū illarū liberarū spiritus dei. **I**nde elisi p̄didimus p̄nas z fuimus quodāmodo captiuati in aucupis potestate: **I**nde nos sanguie suo redemit quē fugimus vt caperemur. **N**utrit nobis pennas de p̄ceptis suis: erigimus iā eas sine visco. **N**ō amem⁹ mare: sed volem⁹ i extrema maris. **N**emo trepidet: si nemo de pennis suis p̄sumat: qz z p̄nati: nisi ip̄e erigat: nisi ip̄e deducat: p̄cipitatur in profunda maris

Alia lra
f sumpsero.
f olliculo.

Alia lra.
f tenebit.

In hac nocte: in hac mortalitate vite hūane habēt homines lucē: habēt homines tenebras: lucē p̄sp̄eritatē: tenebras aduersitatē. Sed ubi venerit dñs christ⁹ et habitauerit animā p̄ fidē: et p̄miserit aliā lucē et inspirauerit: et donauerit patientiā: et monuerit hominē nō delectari p̄sp̄eris: ne frangat aduersis: incipit hō fidelis indifferēter uti mūdo isto: nec extolli qñ res p̄sp̄ere accedunt: nec frangi qñ res aduersē sūt: s̄ ubiq; dñm bñdicē: nō solū qñ abūdat: s̄ etiā qñ amittit: nō solū qñ san⁹ ē: s̄ etiā qñ egrotat: ut sit in illo vera illa cātatio: Bñdicā dñm i omī tpe semp laus ei⁹ in ore meo. Si ḡ semp et qñ lucz nox ista: et qñ obscura ē nox ista: qñ aridet p̄sp̄itas: qñ tristis est aduersitas: sp̄ sit laus ei⁹ in ore tuo: et fiet tibi qd̄ mō dictū est: **Sicut tenebre eius ita et lumen eius.** Non me cōculcant tenebre eius: qz nō me extollit lumē ei⁹. Ecce habes lumen ip̄i i Job. Abūdabat omib⁹ reb⁹. Lux noctis ip̄i diuitijs p̄ma describit. Quāris rebus: et quāta copia redūdabat: lux erat noctis eius. Putauit inimic⁹ p̄pterea illū talē virū colere deū: qz illa oīa donauerat ei: et petiuit ut auferent ab eo. Facte sūt tenebre noctis illi⁹: q̄ primo habebat lucē. Mouerat tñ ille: siue lux ibi esset: siue tenebre: illā noctē esse: in q̄ pegrinaret a deo suo: et habebat interiorē lucē ip̄m deū suū: p̄ quā lucem interiorē indifferēter haberet: siue tenebras noctis illi⁹: siue lucē. Propterea q̄ in luce noctis illi⁹: id est in rerū abūdantia colebat deū: ablati sūt illi omib⁹ reb⁹: postea q̄ facte sūt tenebre illi⁹: quid dixit ille: Bñs dedit: domin⁹ abstulit: sicut dño placuit ita factū est: sit nomē dñi benedictū. In nocte sum quadaz vite hui⁹: Bomin⁹ meus inq̄t habitat cor meū: illuminauit mihi cor meū solacijs quibusdā nocte ista: qñ dedit copiam rerū temporalium: Subtraxit ip̄az lucē temporalē: et quasi tenebrata est nox: sed qz sicut tenebre ei⁹: sic et lumē eius: Bñs dedit domin⁹ abstulit: sicut dño placuit ita factū est: sit nomē dñi benedictū. Nō sum tristis in nocte hac: qz sicut tenebre eius: ita et lumen eius: vtrūq; transit: et qui gaudēt tanq̄ non gaudētes sūt: et qui flent tanq̄ non flentes sūt: qz sicut tenebre eius ita et lumē eius. **Quia tu possedisti renes meos dñe:** Nō sine causa sicut tenebre ei⁹: sic et lumē eius. Intus ē possessor q̄ nō solū cor tenet: sed etiam renes: nō solum cogitationes: sed etiā delectationes. Ip̄e ḡ possi-

det vnde me delectaret aliquid lucis i nocte: ip̄e tenet renes meos: Nō noui delectari nisi de luce interiorē sapientie ip̄ius. Quid ergo: Non delectaris de p̄sp̄eritate rerum: de felicitate temporū: de honoribus: de diuitijs: de familia: Non delector inq̄t. Quare: Quia sicut tenebre eius ita et lumē ei⁹. Unde tibi ista indifferētia: ut sicut tenebre eius: sic sit tibi et lumen eius: Unde: Quoniam tu possedisti renes meos domine. **Suscepisti me de utero matris mee.** Dum essem in utero matris mee: nō indifferenter habebam tenebras illius noctis: et lucem illius noctis. Etenim uterus matris mee: cōsuetudo ciuitatis mee fuit. Que est illa ciuitas: Que nos progenuit in captiuitate. Mouimus babiloniam illam: de qua besterno die locuti sumus: vnde p̄pheticūtur omnes qui credūt et suspirāt illi luci hierusalem celesti. Ego ergo dixi ex utero matris mee susceptus sum a domino: inde mihi tenebre noctis hui⁹: et lux hui⁹ indifferenter facte sūt. Qui autē in utero matris illius babilonie gaudet p̄sp̄eris seculi: frangitur aduersitatib⁹ seculi: nō nouit gaudere nisi aliquid p̄sp̄erum eueniat s̄m temp⁹: nec nouit contristari: nisi aliquid aduersus eueniat s̄m tempus. Jam exi de utero babilonie: incipe cantare hymnū domino: egredere et nascere: suscipiet te de⁹ ex utero matris tue. Quis deus: Deus ille apostoli Pauli qui dixit: Lum autem placuit deo qui me segregauit de utero matris mee: predicare filiū suum in me. Que enim erat mater eius: Synagoga. Et ibi quid didicerat: nisi qd̄ habebant: et didicerāt ip̄i iudei: et ipse populus: Nomē in illis remanserat laudis dei: facta autē in eis nō inueniebant. Erant in eis v̄ba dei: quasi folia i arbore: et fructus nuscq;. Talē arbore sic sicut nostis: cū domin⁹ iuemsset: maledicto arefecit. Inuenit em̄ in ea folia: et fructum nō inuenit: Quādz nobis arbore figurabat. Nā fructuū eoz temp⁹ nō dū erat. Qd̄ oēs homines nouerant: artifex celi et terre nō nouerat: Ergo ille qui Paulū segregauit ab utero matris sue: ip̄e et nos segregauit ab utero matris nr̄e. Lum⁹ matris nr̄e: Babilonie illi⁹. Suscepti ḡ ex utero illo: iam incipiam⁹ hie alterā spem. Pronusit fr̄es: quare gaudētis: fructus facite positi in alia spe. Jā non nouim⁹ malū nisi offendere deū: et nō perducī ad illa que p̄miserit: nec nouim⁹ bonū: nisi p̄mereri deū et p̄ducī ad illa q̄ p̄mittit.

illa ista
quia
tao habet.

Quid illa bona mundi huius et mala mundi huius? Indifferenter habeamus: quia iam suscepti ab utero matris nostre indifferenter ea habentes dicimus: Sic tenebre eius: sic lumen eius. Nec felicitas huius seculi nos beatos facit: nec aduersitas miseros. Opus est iusticiam tenere: fidem diligere: sperare in deum: diligere deum: diligere proximum. Post istos labores habebimus indefessam lucem: habebimus diem sine occasu. Transiit quicquid est in ista nocte lucidum et tenebrosum: Quia tu possedisti renes meos: domine suscepisti me ex utero matris mee. **C**onfitebor tibi domine quam terribiliter mirificatus es: Terribiliter mirificatus es: eo ipso quo te miramur: tu terribilis es cum tremore gaudemus. **L**inemus enim ne de donis tuis nos extolletes: per superbiam mereamur amittere quod humilitate percipimus. **C**onfitebor tibi domine quam terribiliter mirificatus es: **A**dmirabilia opera tua domine. **E**t anima mea cognoscet valde. **I**am cognoscit anima mea valde: quam suscepisti me ex utero matris mee. Antea vero mirificata est scientia tua ex me: inualuerat nec poteram ad illam. Ergo ex me inualuerat: nec poteram ad illam. **U**n modo anima mea cognoscet valde: nisi quia nox illuminatio in deliciis meis est: nisi quia venit mihi gratia tua: et illuminauit tenebras meas: nisi quia tu possedisti renes meos: nisi quia tu suscepisti me ex utero matris mee? **N**on est absconditum os meum a te quod fecisti in abscondito. **O**s suum dicit quod vulgo dicitur: ossum: latine os dicitur: hoc in greco inuenitur. **N**am possemus hic putare os esse ab eo quod sunt ora: non os corrupte ab eo quod sunt ossa. **N**on est ergo absconditum inquit os meum a te: quod fecisti in abscondito. **H**abeo in abscondito quoddam ossum: sic enim potius loquamur. **A**d aliud est ut reprehendant nos grammatici: quia non intelligant populi. Ergo est inquit quoddam ossum meum intus in abscondito. **T**u fecisti intus ossum mihi in abscondito: et non est absconditum a te. **I**n abscondito enim fecisti: sed nunquid et tibi hoc abscondisti? **H**oc ossum meum factum a te in abscondito homines non vident: homines non nouerunt: tu autem nosti quod fecisti: **Q**uod ergo os dicit fratres? **Q**uoniam illud: in abscondito est. **S**ed quia christiani in nomine domini christianis loquimur: modo inuenimus quod sit ossum huiusmodi. **F**irmitas quedam est interior: quia in ossibus firmitas et fortitudo intelligitur. **E**st ergo quedam anime interior firmitas: ubi non frangitur. **Q**uelibet formeta: quelibet tribulationes:

Alia lra. f no habet. f magnificat?

Alia lra. f no habet. f nimis.

Alia lra f occultati. f occulto.

quelibet huius seculi aduersitates vniuersas seuiant: illud quod deus in abscondito fecit firmum: in nobis frangi non potest: non cedit. **A** domino enim facta est quedam firmitas patientie nostre: de qua dicitur in alio psalmo: **U**eritatem deo subiicietur anima mea: quoniam ab ipso patientia mea. **E**t attende apostolum Paulum: habentem intus hoc genus firmitatis. **Q**uasi tristes inquit: semper autem gaudentes. **U**nde quasi tristes: **C**ontumelias: opprobriis: persecutionibus: flagellis: plagis: carceribus: catenis: lapidationibus. **Q**uis non eos miseros tunc existimaret? **N**ec illi ipsi persecutores seuirent in eos: nisi putarent eos miseros fieri persecutionibus suis. **I**lli enim eos ex sua infirmitate conticiebant: qui non habebant ossum absconditum interius. **I**lli vero qui habebant: hominibus foris tristes videbantur. **I**ntus autem gaudebant deo: cui non erat absconditum os ipsorum quod fecerat in abscondito. **A**perit autem hoc ossum in abscondito factum a deo. **I**dem apostolus Paulus his verbis: **N**on solus autem inquit sed etiam gloriamur in tribulationibus. **P**arum est quia non es tristis: sed et gloriaris. **S**ufficiat tibi tristem non esse. **P**arum est inquit christianis: **T**ale ossum mihi fecit in abscondito: ut parum sit non frangi: nisi etiam gloriari. **U**nde gloriaris? **I**n tribulationibus scientes quia tribulatio patientiam operatur. **U**nde quomodo formata sit illa infirmitas intus in corde: scientes quoniam tribulatio patientiam operatur: patientia probationem: probatio spem. **S**pes autem non confundit: quoniam caritas dei diffusa est in cordibus nostris per spiritum sanctum qui datus est nobis. **S**ic formatum atque firmatum est ossum illud absconditum: ut faciat nos etiam gloriari in tribulationibus. **S**ed videmur hominibus miseri: quia absconditum est ab eis quod habemus intrinsecus. **N**on est absconditum os meum a te quod fecisti in abscondito. **E**t substantia mea in inferioribus terre. **E**cce in carne est suba mea. **I**n inferioribus est suba mea et habeo tamen ossum intrinsecus quod formasti: quod faciat me non cedere omnibus persecutoribus inferioris huius regionis. **U**bi est adhuc substantia mea? **Q**uid enim magnus est: si fortis est angelus? **A**dagnus est ut fortis sit caro. **E**t unde fortis est caro? **U**nde forte vas fictile: nisi quia factum est tibi ossum in abscondito? **E**t substantia mea in inferioribus terre. **Q**uid de illis qui minus firmi sunt?

Psalmus

... in tam comendat...
... sunt ex persona corporis...
... persona capitis: non quasi...
... modocap: ipas glonas: modo...
... corpus. Si enim distinguit...
... glonas: non caput: modo...
... ostendit non erit...
... Si autem duo sunt i car...
... duo sunt i voce ma...
... passus: et dicitur ill...
... illud ossu inter: nodus ill...
... patiente: et latebat se me...
... et ausus est peti...
... cui dnu passio: et no se...
... aut nouerat ege...
... Ecce inq: vsp ad n...
... gallus caret ta...
... Nullo medici venio: inueta...
... Bebis g dicit: No e...
... qd fecisti i absco...
... os firmatu intrinsec...
... po dno deo nro salu...
... cu voluit sed: cu voluit...
... cu voluit euigi...
... inq: habeo ponedi...
... habeo nerz sume di...
... illis i quib: no erat formata...
... firmata: Quid de illis...
... deo pte: Impsectu...
... oculi tui: Impsectu me...
... negant: plumes...
... viderit in oculi tu. Pa q: cu...
... sicut scriptu e in euageli...
... negatione comonu: qd ei...
... sicut amare. f...
... deo: q: unsectu m...
... viderit oculi tu. Pa ille un...
... dnu passio: pculdubio...
... oculi tui: no solu ipm: sed...
... fuerit: donec christi resu...
... apparuit emi oculis eo...
... qd motu erat: et factu...
... co: vt nec ipi iaz...
... me viderit oculi tu...
... libo noes scribens. No se...
... sed em unsectu. No meant un...
... pntia. Per q: nono timeat: an...
... et iu remaneat vti inueni su...
... pntia: quatu i ipse e. Quon die...
... accedat: in a cope dnu no re...
... cope: et i bis merna opagi...
... de se vicia esse voca sta...
... viderit oculi tui: i libo m...
... Per die errabit r...

Loquit enim vt iam comendauit christus: Sz multa dicta sunt ex persona corporis: Audi et ex persona capitis: z non quasi distinguit: vt inducat ipas psonas: modo caput: modo corpus. Si enim distinguit: vt inducat ipas psonas: mo caput: mo corp^o. Si em distinguit qsi diuidit: non erut duo in carne vna. Si aut duo sunt i carne vna: nolite mirari si duo sit i voce vna. Qm dnm n^o Jesus chris^t passus e: discipuli no du habebat illud osu interi^o: noduz ill erat firmatu robur patietie: z latebat se: nesciebant vires suas: z ausus est Petr^o pmutere societate mortis cu dno passione: z no se nouerat egrotus: medic^o aut nouerat egrotu. Quid aut factu e: Tecu inqt vsq ad morte: Amē dico tibi: pusq gallus catet ter me negabis. Rnsio medici verior inueta e: qz egroti psumptio. Be his g dicit: No e a te absconditu os meū qd fecisti i abscondito: i quib^o e ipm os firmatu intrinsec^o: et maxie robur passidis ipo dno deo nroz saluatore Jesu xpo: q cu voluit sedit: cu voluit surrexit: cu voluit dormiuit: cu voluit euigilauit. Quia potestate inqt habeo ponedi anima mea: z potestate habeo iteruz sumedi eam. Quid de illis i quib^o no erat fortitudo illa formata atqz firmata: Quid de illis: Vide qd dicat deo pū: Impfectu meū viderut oculi tui: Impfectu meū: Petru pollicente z negante: psumentez z deficientē: viderut tñ oculi tui. Mā qz eū z ipse dñs respexit: sicut scriptu e in euāgelio: Jā post tertiā negationē comonit^o qd ei pdixerit dñs: Exiit foras z fleuit amare. Flet^o ille de respexione dei fuit: qz imperfectu meū inquit viderut oculi tui. Mā ille imperfect^o tubans in dñi passione: pculdubio paret: s viderut eū oculi tui: no solu ipm: sed et oēs q imperfecti fuerut: donec christi resurrectione firmarent. Apparuit em oculis eoz no penisse i dño qd mortuū erat: et factu e os illd in abscondito eoz: vt nec ipi iaz timerēt mori. Impfectu meū viderut oculi tui. Et in libro tuo oēs scribebent. No solu pfecti sed etiā imperfecti. No timeant imperfecti: tñ pfiat. Nec qz dixi: no timeat: amet imperfectionē: z ibi remaneat vbi inuēti sunt. Latū pfiat quātū i ipis e. Quotidie addat: qti die accedat: tñ a corpe dñi no recedat: vt i vno corpe: z i his mēbris opagiat possint mereri de se dicta esse voce istā. Impfectu meū viderut oculi tui: z i libro tuo oēs scribebent. Per die errabūt z nemo in

eis: Dies h^o adhuc erat dñs n^o Jesus chris^t stus. Vñ dicebat: Ambulate dñi die habetis. Sz p die errabāt imperfecti ipi^o. Putauerunt z ipi dominū nostrū Jesum chris^tū tñ modo hominē esse: no habere i se occultam diuinitatē: non esse occulte deum: sed hoc solum esse qd videbat: hoc z ipsi putauerūt. Nam z ipse Petrus: de illo enim potissimū loquimur: in quo nobis etiā no desperate firmitatis exemplū ppositū est. Bixerat domino idem Petrus: cum interrogasset quid illū dicerēt homines: Tu es christus filius dei viui. Et dixerat ei dominus: Beatus es Symon bariona: qz no tibi reuelauit caro z sanguis: sed pater meus q in celis est. Quare: Quia dixerat eum filium dei. Ibi paulo post eodē loco in ipa cōtentione verborū cepit dñs de passione sua futura dicere: Ille aut Petrus qui iam illum cōfessus fuerat filiu dei: timuit ne sicut fili^o hominis moreret. Erat z filius dei: erat z fili^o hominis: Fili^o dei i forma dei equalis patri: filius hominis in forma serui qua minor e patre. Tentur^o erat ad passionē vtiqz ex forma serui. Quid timuit Petrus: Ne in forma serui periret forma dei: z no potius presumpsit: qz ex forma dei reuiuisceret forma serui. Aut illi: Absit a te domine: ppitius tibi esto. Et domin^o qui illū beatū dixerat in illa voce: vade post me satanas inqt: neqz em sapias que dei sunt: sed que hominuz sunt. Jam duduz qz dixerat: Tu es chris^t filius dei viui: audiuit: no tibi reuelabit caro z sanguis: sed pater meus qui in celis e: iō petra: iō beat^o. Qd^o aut: qz no ex patris reuelatione: sed ex carnis infirmitate respōderat: satanas appellatus e: no sapias que dei sunt: sed que hominū. Et hic erat christus: fratres inter illos ambulauerat: ventis imperauerat: ante oculos ipsoz fluct^o calcauerat: ante oculos ipsoz quatridentum mortuū suscitauerat: ante oculos ipsoz tanta miracula fecerat: et tamē trepidauerūt in passione eius: quasi amisissent eum: de quo frustra psumperant: Sz p die errabant z nemo i eis. Nemo prozsus: nec ipse q dixerat: tecu vsq ad mortē eo. Bixerat em illis: veniet hora vt me relinquatis solum: z eat vnusquisqz in viam suam: sed non sum solus: quia mecu est pater. Cum illo erat pater: z ipse cuz patre: et in illo p^o: z ipse in patre: z ipse z p^o vnū: z illi timuerūt cū moreret. Quare: nisi qz p die errauerūt z nemo fuit i eis. Per diem errabūt et ne

illa facta
fides forma
bunt.

nem: vt ante tempus messis simul cum ziza
 nijs eradicet & triticum: vt añ tempus ven
 tationis perdã sustinentiã tolerãdi paleã:
 vt anteq̃ oia genera pisciũ ad finem seculi
 tanq̃ ad littus sepanda pueniant: retia pa
 cis vnitateq̃ dirumpã: Nũquid maloz
 sunt sacrameta que accipio: Nũquid eozũ
 vite factisq̃ cõmunico cõsentiendo: Nõne
 eos qui oderant te dñe odio habui: **Et su
 per inimicis tuis tabescebam.** Nõ
 ne cũ zelus domus tue cõmederet me: vide
 bam insensatos & tabesceba: Nõne & tediũ
 detinebat me a peccatorib⁹ derelinquẽtib⁹
 legem tuã: Qui em̃ sunt inimici tui nisi qui
 vita sua indicãt q̃s oderint legez tuã: Hos
 ergo cum odissem: cur mihi calumniãt qui
 accipiũt in vanitate ciuitates suas: q̃ mihi
 imputari possint eoz peccata quos oderã:
 & sup quib⁹ zelo dom⁹ dei tabesceba: Sed
 vbi ẽ: Diligite inimicos vestros: An qz ve
 stros dixi: nõ dei: Benefacite inq̃t eis qui
 oderũt vos: nõ ait: qui oderũt deuz. Ideo
 iste secutus dixit: Nõne eos qui oderũt te
 dñe odio habui: non dixit: qui oderũt me:
 & sup inimicis tuis tabesceba: tuis dixit nõ
 meis. Sed qui nos p̃pterea oderũt: & pro
 p̃pterea inimici nobis sunt: qz deo seruiamus:
 quid aliud q̃ eũ oderunt: & eius inimici sũt:
 Nũquid ergo tales inimicos nostros dili
 gere nõ debem⁹: Aut nõ p̃pter deũ p̃secu
 tionẽ patiunt⁹: q̃b⁹ dicit: Orate p̃ p̃sequẽ
 tib⁹ vos. Ergo attẽde qd sequit. **¶ Per
 fecto odio oderã illos: Quid est p̃se
 cto odio: Oderã in eis iniquitates eoz: dili
 gebã conditionẽ tuã. Hoc ẽ perfecto odio
 odisse: vt nec p̃pter vicia homies oderis:
 nec vicia p̃pter homines diligas. Nã ecce
 vide quid adiũgat. **Inimici facti sunt
 mihi.** Non iam tm̃ dei: sed suos inimicos
 oñdit. Quõ ergo in eis impleuit: et qd ipse
 dixit: Nõne eos qui oderãt te odio habui:
 et qd dñs p̃cepit: Diligite inimicos vros:
 Quõ impleuit hoc: nisi illo p̃fecto odio: vt
 hoc in eis odent quod iniqui sũt: hoc dili
 gat qd homies sunt: Nam & tpe veteris te
 stamẽti quo visibilib⁹ supplicijs carnalis
 popul⁹ coercebat⁹: homo ad nouũ testamẽ
 tũ p̃ intelligentiã p̃tinens famul⁹ dei Moy
 ses: quõ oderat peccatores: cuz p̃ eis ora
 bat: et quõ nõ oderat: cum eos occidebat:
 nisi qz perfecto odio oderat eos: Ea nãq̃
 p̃fectione sic oderat iniquitatẽ quã punie
 bat: vt diligeret humanitatẽ pro q̃ orabat.
 Cũ ergo corp⁹ christi ab impijs & iniq̃s etiã**

corporaliter in fine sepandũ: nũc inter eos
 interim gemat: & cum illi occisi peccatores
 tanq̃ de maloz cõmunionẽ bonis calũni
 ando: & se quasi p̃ occasionẽ maloz magis
 a bonis & innocentibus sepando: sic acci
 pient i vanitate ciuitates suas: vt mlti ma
 li adhuc restent qui eozũ sepationẽ non se
 quãtur: sed a bonis vsq̃ in finem tolerãdi i
 eadem p̃mixtione remaneãt. Quid inter h̃
 agit corpus christi: siue centenũ: siue sexa
 genũ: siue tricenũ fructũ afferens cum tole
 rantia: Quid agit p̃xima christi i medio fi
 liaz: sicut lilũ in medio spinarũ: Que sunt
 voces eius: q̃ cõscientia: que sp̃s filie regl
 intrinsec⁹: Ecce audi quid dicat. **¶ Pro
 ba me deus & scito cor meũ: Tu de⁹:
 tu p̃ba: tu scito: nõ hõme: nõ heretic⁹: q̃ nec
 p̃bare nouit: nec scire potest cor meuz: vbi
 tu probas & scis: quia non consentiã factis
 malozũ: & illi me putant contaminari posse
 peccatis aliorum: vt dum ego in lõginqua
 pegrinatione mea facio: quod in alio psal
 mo gemo: id est: Cũ his qui oderãt pacem
 eram pacificus: donec pueniam ad illã vi
 sionem pacis: qd interpretat h̃ierlm̃: que ẽ
 mater omnĩũ nostrũ ciuitas eterna in celis.
 Ipi litigãdo & calũniãdo seq̃ sepando ac
 cipiant nõ plane in eternitatem: sed in va
 nitate ciuitates suas. Proba ergo me deus
 & scito cor meum. **¶ Scrutare me & co
 gnosce semitas meas.** Est quid hoc:
 Attende quid sequit. **¶ Et vide: inquit:
 si via iniquitatis in me est: & deduc
 me in via eterna.** Scrutare inquit semi
 tas meas: id est psilia & cogitationes meas:
 & vide si via iniquitatis sit in me: siue facien
 do: siue cõsentiẽdo: & deduc me in via eter
 na. Quid aliud dicit: q̃ deduc me in chri
 sto: Quid est enim via eterna: nisi qui ẽ vi
 ta eterna: Eternus enim est qui dixit: Ego
 sum via veritas & vita. Si ergo aliquid in
 ueneris i via mea qd displiceat oculis tuis:
 quoniã via mea mortalis est: tu deduc me
 in via eterna: vbi nulla ẽ iniquitas. Quia
 & si quis peccauerit: aduocatum habemus
 apud patrem Iesum christum. Ipe est ex
 oratio p̃ peccatis nostris. Ipe est vita eter
 na sine peccato. Ipe ẽ vita eterna sine sup
 plicio. Magna sacrameta fratres quomõ
 nobiscum loquit⁹ sp̃it⁹ dei: quõ nobis fa
 cit in hac nocte delicias. Quid ẽ hoc: roga
 mus vos fratres: Unde dulciora: quo ob
 scuriora. Cõficit nobis potionem ad amo
 rem suum: quibusdam modis miris miri**

Alia lra
inimicos
vos.

Alia lra.
Interroga.

CXXXVIII.
 dicitur: vt ante tempus messis simul cum ziza nijs eradicet & triticum: vt añ tempus ven tationis perdã sustinentiã tolerãdi paleã: vt anteq̃ oia genera pisciũ ad finem seculi tanq̃ ad littus sepanda pueniant: retia pa cis vnitateq̃ dirumpã: Nũquid maloz sunt sacrameta que accipio: Nũquid eozũ vite factisq̃ cõmunico cõsentiendo: Nõne eos qui oderant te dñe odio habui: Et super inimicis tuis tabescebam. Nõne cũ zelus domus tue cõmederet me: vide bam insensatos & tabesceba: Nõne & tediũ detinebat me a peccatorib⁹ derelinquẽtib⁹ legem tuã: Qui em̃ sunt inimici tui nisi qui vita sua indicãt q̃s oderint legez tuã: Hos ergo cum odissem: cur mihi calumniãt qui accipiũt in vanitate ciuitates suas: q̃ mihi imputari possint eoz peccata quos oderã: & sup quib⁹ zelo dom⁹ dei tabesceba: Sed vbi ẽ: Diligite inimicos vestros: An qz ve stros dixi: nõ dei: Benefacite inq̃t eis qui oderũt vos: nõ ait: qui oderũt deuz. Ideo iste secutus dixit: Nõne eos qui oderũt te dñe odio habui: non dixit: qui oderũt me: & sup inimicis tuis tabesceba: tuis dixit nõ meis. Sed qui nos p̃pterea oderũt: & pro p̃pterea inimici nobis sunt: qz deo seruiamus: quid aliud q̃ eũ oderunt: & eius inimici sũt: Nũquid ergo tales inimicos nostros dili gere nõ debem⁹: Aut nõ p̃pter deũ p̃secu tionẽ patiunt⁹: q̃b⁹ dicit: Orate p̃ p̃sequẽ tib⁹ vos. Ergo attẽde qd sequit. ¶ Per fecto odio oderã illos: Quid est p̃se cto odio: Oderã in eis iniquitates eoz: dili gebã conditionẽ tuã. Hoc ẽ perfecto odio odisse: vt nec p̃pter vicia homies oderis: nec vicia p̃pter homines diligas. Nã ecce vide quid adiũgat. Inimici facti sunt mihi. Non iam tm̃ dei: sed suos inimicos oñdit. Quõ ergo in eis impleuit: et qd ipse dixit: Nõne eos qui oderãt te odio habui: et qd dñs p̃cepit: Diligite inimicos vros: Quõ impleuit hoc: nisi illo p̃fecto odio: vt hoc in eis odent quod iniqui sũt: hoc dili gat qd homies sunt: Nam & tpe veteris te stamẽti quo visibilib⁹ supplicijs carnalis popul⁹ coercebat⁹: homo ad nouũ testamẽ tũ p̃ intelligentiã p̃tinens famul⁹ dei Moy ses: quõ oderat peccatores: cuz p̃ eis ora bat: et quõ nõ oderat: cum eos occidebat: nisi qz perfecto odio oderat eos: Ea nãq̃ p̃fectione sic oderat iniquitatẽ quã punie bat: vt diligeret humanitatẽ pro q̃ orabat. Cũ ergo corp⁹ christi ab impijs & iniq̃s etiã

